

«Nevaram atļauties riskēt ar nodokļu maksātāju naudu»

Nedēļas nogalē publiskajā telpā parādījās informācija par iespējamām problēmām saistībā ar «Swedbank». Ņemot vērā neseno pieredzi ar Latvijas Krājbanku, kurā pašvaldības iestādes un uzņēmumi pazaudēja teju miljonu latu, uztvēru šos signālus ar vislielāko nopietnību. Lai noskaidrotu detaļas, telefoniski vērsos pie finanšu ministra Andra Vilka, lūdzot skaidrot situāciju, uz ko diemžēl saņēmu samērā nepārliciešu atbildi, proti, ministrs pats neko paskaidrot nevarēja, viņa vienīgā informācija bija no ziņām internetā. Tajā brīdī tas nebija pietiekami, lai justos droši. Pēc brīža saņēmu arī «Swedbank» vadītāja Māra Mančinska zvani, kurš norādīja, ka bankai nesot finanšu problēmas. Tomēr satraukumu tas nemazināja, jo dienu pirms «Krājbankas» kraha tās vadītājs Ivars Priedīts lielākajiem noguldītājiem, tostarp maestro Raimondam

Paulam, tieši tāpat apgalvoja, ka bazām nav pamata. Tādēļ uzskatīju par savu pienākumu rīkoties pilsētas iedzīvotāju interesēs un lūdzu Finanšu nodaļas atbildīgajiem darbiniekiem pārskaitīt «Swedbank» kontā esošos 134 tūkstošus latu uz citiem pašvaldības kontiem. Galvenokārt šī nauda bija iedzīvotāju nekustamā īpašuma nodokļa maksājumi.

Jāņem vērā arī tas, ka šobrīd valstī nav neviena likuma, kas aizsargātu pašvaldību noguldījumus komercbankās. Privātpersonas un uzņēmumi vismaz var pretendēt uz garantētajām izmaksām 70 tūkstošu latu apmērā, bet pašvaldībām banku kraha gadījumā no likumdošanas viedokļa nekas netiek garantēts. Lai risinātu šo problēmu, Zaļo un zemnieku savienības Saeimas frakcijas deputāti vērsās pie valdošās koalīcijas pārstāvjiem ar ierosinājumu noteikt zināmas garantijas arī pašvaldībām, tomēr šis priekšlikums tika noraidīts. Tādēļ ar Lielo pilsētu asociācijas starpniecību aicināsim Finanšu ministriju vēlreiz pievērsties šim jautājumam, lai aizsargātu ne tikai valsts, bet arī pašvaldību intereses. Arī banku uzraugošajām institūcijām un pašām komerciestādēm būtu daudz nopietnāk jāizvērtē sava rīcība šādās situācijās, uzņemoties atbildību par tiem cilvēkiem, kuri, saņemot sociālo palīdzību, ir tiešā veidā atkarīgi no pašvaldības budžeta.

Andris Rāviņš, Jelgavas pilsētas domes priekšsēdētājs

Šogad Zemgalē lasītākais – «Jelgavas Vēstnesis»

■ Ilze Knusle-Jankevica

Tirgus, sociālo un mediju pētījumu aģentūras «TNS Latvia» veiktais pētījums par Latvijas iedzīvotāju preses lasīšanas paradumiem liecina, ka šogad Zemgalē lasītākais preses izdevums ir laikraksts «Jelgavas Vēstnesis».

Zemgalē lasītāko preses izdevumu topa 2. vietā ir žurnāls «Ieva», 3. vietā – žurnāls «Privātā Dzīve», 4. vietā – laikraksts «Zemgales Ziņas», bet 5. vietā – «TvDiena», liecina informācija pētījumu izstrādātāju mājas lapā www.tns.lv.

«TNS Latvia» mārketinga vadītāja Laura Vendele stāsta, ka laikā no 2010. gada 1. novembra līdz 2011. gada 30. oktobrim preses auditorijas pētījumā ir

piedalījušies 12 687 Latvijas iedzīvotāji vecumā no 15 līdz 74 gadiem. Kopumā gada datos tika apkopota informācija par 220 drukātajiem preses izdevumiem. Preses auditorijas pētījuma 2011. gada rezultāti liecina, ka 92 procenti Latvijas iedzīvotāju vecumā no 15 līdz 74 gadiem ir lasījuši vai caurskatījuši vismaz viena pētījumā iekļautā preses izdevuma kādu no pēdējiem sešiem numuriem. 65 procenti Latvijas iedzīvotāju pēdējo septiņu dienu laikā ir lasījuši vai caurskatījuši kādu Latvijā izdotu laikrakstu, bet 40 procenti – kādu Latvijā izdotu žurnālu.

«TNS Latvia» klientu vadītāja Kristīne Daugule norāda: analizējot drukātās preses patēriņu atbilstoši izdevumu iznākšanas regularitātei, redzams, ka visvairāk patērētās preses izdevumu grupas joprojām ir nedēļas un mēneša preses izdevumi, kā arī reģionālā prese.

Mājražotāji ir gatavi mazajam biznesam

«Pirms diviem gadiem NVA karjeras konsultante mani pamudināja sākt izgatavot rotaļlietas. Nu esmu saņēmusi atbalstu uzņēmējdarbības uzsākšanai, ir cilvēks, kas palīdz šūt, jo viena ar pasūtījumiem galā vairs netieku,» stāsta Ildze Ģibiete, kuras darinātās rotaļlietas var nopirkt veikalā «db daba» Jelgavā un «My Kiddy» Rīgā. Tās aizceļojušas arī uz Krieviju, Vāciju, Īriju un citām valstīm.

Foto: Ivars Veiliņš

■ Ilze Knusle-Jankevica

Lai veicinātu mājražošanas un uzņēmējdarbības attīstību, Zemgales reģiona Kompetenču attīstības centrs (ZRKAC) šonedēļ pirmo reizi rīkoja Zemgales amatnieku un mājražotāju kontaktbiržu.

«Mūsu mērķis ir gan popularizēt amatnieku darinājumus, gan izglītot pašus amatniekus un tādā veidā veicināt uzņēmējdarbības attīstību, tāpēc viens no būtiskākajiem jautājumiem ir: kur saražoto realizēt,» uzsver ZRKAC Uzņēmējdarbības atbalsta nodaļas vadītāja Līga Miķelsone.

Viens no veidiem ir piedalīša-

nās dažādos tirdziņos – tas ļauj ne tikai pārdot precī bez veikala uzceļojuma, bet arī pašam pastāstīt par to. «Manis izgatavotās rotaļlietas var iegādāties veikalā Jelgavā un Rīgā, bet paralēli tam piedalos arī dažādos tirdziņos. Tirgus ir daudz atbilstošāks, jo tur rotaļlietas varu pārdot par savu cenu, tur redzu, ka pēc manis radītajām lietām ir pieprasījums. Esmu dzirdējusi, ka veikalā pircēji nereti sākumā nemaz nepamana un nesaprot, ka tās ir uz rokas maucamas rotaļlietas, bet, kad to atklāj, ieinteresējas, jo uzskata to par tādu kā pievienoto vērtību,» stāsta auduma rotaļlietu izgatavotāja Ildze Ģibiete, kura caur projektu saņēmusi finansiālu atbalstu uzņēmējdarbības uzsākšanai un drīzumā plāno ražotni pārcelt no

mājām uz atsevišķām telpām. Viņa un arī citi amatnieki ir vienprātīgi, ka plašas iespējas paver arī internets, kur var gan ievietot sludinājumus, gan fotogrāfijas, gan izveidot savu interneta veikalu.

Vēl viens veids ir sadarboties ar amatnieku izstrādājumu tirgotājiem, saloniem, tomēr tirgotāji uzsver: lai sadarbotos, jābūt juridiski noformētam statusam. Analizējot pieprasījumu, tirgotāji norāda, ka šobrīd ļoti pieprasīta prece ir suvenīri, jo īpaši ar Jelgavas tematiku saistīti, preces bērniem, sveces no dabīgajiem materiāliem, pinumi. Tomēr pats galvenais ir, lai produkts būtu kvalitatīvs. «Cilvēki nogurst no lielveikalu piedāvājuma un arvien vairāk meklē praktiskas lietas, kas ir

arī oriģinālas, turklāt iegādājas tās ne tikai dāvināšanai, bet arī ikdienas lietošanai,» norāda veikala «db daba» īpašniece Dace Stūre.

Kontaktbiržā piedalījās amatnieki no Jelgavas, Jelgavas un Ozolnieku novada, Dobeles, Bauskas, Neretas, Tērvetes, Auces, Bēnes. Viņi arī tika izglītoti par nodokļu un likumdošanas jautājumiem, mārketingu, etnisko motīvu izmantošanu amatniecībā, sadarbības iespējām ar zinātniekiem. «Nekas nav skaistāks par to, kas veidots pašu rokām un no visās sirds, bet ļoti svarīgs ir stāsts, kas palīdz lietai dzīvot,» piebilst L. Miķelsone, uzsverot, ka šī rīkotā kontaktbirža ir tikai pirmais solis, lai mudinātu mājražotājus kļūt aktīvākiem uzņēmējdarbībā.

Šoferus māca braukt ekonomiski

■ Ritma Gaidamoviča

«Ievērojot instruktora ieteikumus, uz 17 kilometriem ietaupīju divus litrus degvielas. Šķiet, tas ir labs rādītājs. Turpmāk noteikti rūpīgāk piedomāšu pie sava braukšanas stila,» atzīst Jelgavas Nekustamā īpašuma pārvaldes (JNĪP) darbinieks Jānis Dēdelis.

Viņš ir viens no tiem cilvēkiem, kurš apmeklēja Zemgales reģionālās Enerģētikas aģentūras

(ZREA) rīkoto semināru «Ekonomiskas braukšanas skola», kurā speciālisti gan teorētiskās, gan praktiskās nodarbībās sniedza padomus, kā ietaupīt degvielu un mazāk maksāt par auto uzturēšanu. Teorētiskajās mācībās piedalījās vairāk nekā 50 dalībnieki, tostarp no Jelgavas pilsētas pašvaldības, Pašvaldības policijas, JNĪP, Jelgavas Autobusu parka (JAP), aģentūras «Pilsētsaimniecība». Bet praktiskajās mācībās divpadsmit ZREA biedru organizāciju darbinieki konkrētu maršrutu vienreiz izbrauca tā, kā viņi to brauc ikdienā, un otrreiz – pēc ins-

truktora ieteikumiem, ekonomiski un droši. Praktiskajās nodarbībās piedalījās arī JAP tehniskais direktors Gints Burks, novērtējot tās atzinīgi. «Katram šķiet, ka pats brauc vispareizāk. Taču, ja blakus sēžas speciālists, viņš vienmēr atradīs knifus, kas jādara, lai būtu vēl ekonomiskāk. Jāteic, ka mana braukšanas maniere instruktora apmierināja, jo pieredze jau uzkrāta liela, pats sekoju līdzīgu auto lietām un parasti izmēģinu jaunumus. Saņēmu vien padomu par to, ka izdevīgāk ir bremsēt ar ātruma pārnesumiem un ievērot lielāku distanci. Taču jāteic, ka, braucot

ar pilsētas autobusiem, ir grūti ievērot ieteikumu bremsēt ar pārnesumiem, jo liela daļa autobusu ir automātiskās ātrumkārbas. Bet, ja runājam par distanci, tad ziemā vienmēr atstājam lielāku rezervi,» atzīst G. Burks. Viņš piebilst, ka ir gatavs Ekonomiskas braukšanas skolā gūtās zināšanas nodot arī kolēģiem. «Manuprāt, šādu kursu būtu lietderīgi dzirdēt visiem šoferiem. Skaidrs, ka pilnīgi visi ieteikumus neizmanto, jo braukšanas ieradumus mainīt ir grūti, taču, ja izmantotu vismaz desmitā daļa, tas jau būtu labi,» tā G. Burks.

Turpinājums 3.lpp. ▶

